

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 24 oktober 2008 in zaak
nrs. 08/35864 en 08/35865 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 oktober 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

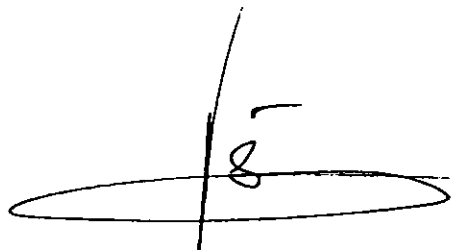
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 december 2008

284-563.

Verzonden: 11 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regn.: Awb 08/35865 BEPTDN AM (vovo) & Awb 08/35864 BEPTDN AM (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

geboren op
van Angolese nationaliteit,
IND dossiernummer 0204.25.8066,
verzoekster,
gemachtigde: mr. Y. Tamer, advocaat te 's-Gravenhage;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. S. Raterink, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 30 september 2008 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend, mede namens haar minderjarige kinderen
----- geboren op ----- geboren op -----
en ----- geboren op ----- Bij besluit van 6 oktober 2008 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Bij brief van 6 oktober 2008 is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 17 oktober 2008 behandeld. Verzoekster is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Awb kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd.

De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Zaaknummer: Awb 08/35865 BEPTDN AM vovo) & Awb 08/35864 BEPTDN AM (beroep)
blad 2

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

Aangezien verweerder de aanvraag heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te worden of de aanvraag op zorgvuldige wijze binnen 48 uur is afgedaan.

De voorzieningenrechter stelt vast dat het in de onderhavige procedure de beoordeling betreft van verzoeksters herhaalde aanvraag. De eerste asielaanvraag dateert van 25 april 2002. Deze aanvraag is onherroepelijk afgewezen met de ongegrondverklaring van het beroep tegen het besluit van verweerder van 6 oktober 2008 door deze rechtbank bij uitspraak van 7 februari 2005. De tweede asielaanvraag dateert van 21 maart 2006. Deze aanvraag is op 7 juni 2008 onherroepelijk afgewezen met de ongegrondverklaring van het beroep tegen het besluit van verweerder van 30 oktober 2006 door deze rechtbank bij uitspraak van 20 december 2007, als bevestigd door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRs).

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De voorzieningenrechter dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45 en ABRs 11 augustus 2004, AB 2004/406).

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd. Dit geldt tevens voor bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Originele documenten waarvan de echtheid niet kan worden vastgesteld, of kopieën worden, indien verweerder zich daarop beroept, in beginsel niet aanvaard als objectieve bron. Voorts ligt het, gelet op het bepaalde in artikel 4:6 Awb in verbinding met artikel 31, eerste lid, Vw 2000, niet op de weg van verweerder om de valsheid van een ingebracht document aan te tonen.

Zaaknummer: Awb 08/35865 BEPTDN AM vovo) & Awb 08/35864 BEPTDN AM (beroep)
blad 3

Ter ondersteuning van haar herhaalde aanvraag heeft verzoekster de volgende documenten overgelegd.

1. Uittreksel uit de basisadministratie van de Gemeente Rijnwoude, d.d. 9 juli 2008;
2. Uittreksel gezagsregister betreffende zoon d.d. 27 februari 2008;
3. Geboorteakte zoon d.d. 1 juni 2006;
4. Erkenning van zoon d.d. 1 juni 2006;
5. Geboorteakte zoon d.d. 6 februari 2008;
6. Erkenning van zoon d.d. 6 februari 2008;
7. Kopie verblijfsdocument van partner van verzoekster, d.d. 17 oktober 2007;
8. Kopie reisdocument d.d. 30 oktober 2007.

Verzoekster doet een beroep op de artikelen 5, 20 en 25 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Definitierichtlijn) en artikel 28 van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: Procedurerichtlijn) omdat haar partner en hun kind een verblijfsvergunning asiel hebben gekregen in Nederland. Tevens voert zij aan dat na haar ontmoeting met haar partner in Nederland actief is geworden voor de FLEC.

Met betrekking tot de documenten genoemd onder de punten 1 tot en met 6 is de voorzieningenrechter met verweerder van oordeel dat deze documenten niet nopen tot heroverweging van de voorgaande procedure(s). Hiertoe overweegt de voorzieningenrechter dat het relaas van verzoekster in de voorgaande procedures niet geloofwaardig is geacht. De overgelegde documenten zien evenwel niet op het asielrelaas. Derhalve zijn deze documenten niet aan te merken als rechtens relevante nova.

Ten aanzien van de documenten genoemd onder de punten 7 en 8 merkt de voorzieningenrechter op dat het gegeven dat de partner en de zoon van verzoekster een verblijfsvergunning hebben ontvangen reeds in de voorgaande procedure in de beoordeling is betrokken. De voorzieningenrechter wijst daarbij op de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Gravenhage, d.d. 20 december 2007 (AWB 06/58386 BEPTDN) waarin – onder meer - het volgende overwogen.

'De rechtbank is voorts van oordeel dat de aan de partner van eiseres en hun zoontje verleende verblijfsvergunning asiel en de verloskundige verklaring wel nova in de zin van artikel 4:6 Awb zijn, echter dat deze niet nopen tot heroverweging van het eerder in rechte onaantastbaar geworden besluit.'

Gelet hierop kan dit gegeven in onderhavige procedure niet als novum worden aangemerkt.

Ook de vraag of het gegeven dat verzoekster na haar ontmoeting met haar partner in Nederland actief is geworden voor de FLEC moet worden aangemerkt als rechtens relevant novum, is reeds in de bovengenoemde uitspraak meegewogen. Gelet hierop kan ook dit gegeven in onderhavige procedure niet worden aangemerkt als novum.

Wat betreft het beroep van verzoekster op artikelen 5, 20 en 25 uit de Definitierichtlijn en artikel 28 van de Procedurerichtlijn overweegt de voorzieningenrechter dat verzoekster deze artikelen heeft ingeroepen in verband met de aan haar partner en zoon verleende

Zaaknummer: Awb 08/35865 BEPTDN AM vovo) & Awb 08/35864 BEPTDN AM (beroep)
blad 4

verblijfsvergunningen. Gelet op het feit dat dat gegeven reeds in de voorgaande procedure aan de orde is gesteld, had verzoekster ook in dat bestek reeds een beroep op deze artikelen kunnen en moeten doen. Dit lag temeer voor de hand omdat verzoekster in die procedure ook een beroep heeft gedaan op artikel 4 van de Definitierichtlijn.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Bovendien is evenmin gebleken van bijzondere op deze zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die nopen tot het buiten toepassing laten van artikel 4:6 Awb. Voorts is gesteld noch gebleken dat verweerder de aanvraag niet binnen 48 uur heeft afgedaan. Verweerder heeft de aanvraag, gelet op het voorgaande, zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.

Het hiervoor overwogene brengt met zich dat het verzoek om een voorlopige voorziening dient te worden afgewezen. Gelet op hetgeen partijen, laatstelijk ter zitting, hebben aangevoerd en gezien de overgelegde stukken, is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak. Het beroep wordt op voet van artikel 8:86 Awb ongegrond verklaard.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

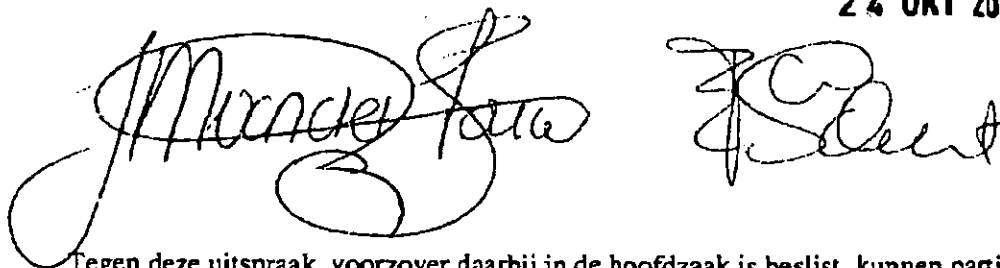
3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.C.R. Schut en in tegenwoordigheid van J.M. van der Stouwe als griffier in het openbaar uitgesproken op

24 OKT 2008

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 AWB (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 24 OKT 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Mr. Y. Tamer
advocaat & procureur

Vuursteen 13
2497CZ Den Haag
Tel.: 070 380 5638
Mob.: 0653 725 979
Fax: 070 303 0653
Email: y.tamer@tiscall.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
31 OKT 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	√2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Den Haag, vrijdag 31 oktober 2008
Inzake procedure 08/35864
just. Nr:

HET HOGER BEROEPSCHRIFT tevens verzoekschrift om voorlopige voorziening

....., geboren op ..... mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen allen van Angolese nationaliteit thans verblijvende te ..... te deze zaak woonplaats kiezende te Den Haag aan de Vuursteen nr. 13, ten kantore van de advocaat en procureur Mr Y. Tamer die ten deze voor haar occupeert en door haar hiertoe bepaaldelijk is gevolmachtigd dit hoger beroepschrift en verzoek om voorlopige voorziening bij de Raad van State in te dienen;

Dat ondergetekende kennis heeft genomen van de uitspraak van de rechtbank d.d. 24 oktober 2008 met kenmerk:awb 08/35864

Dat appellante zich niet met deze uitspraak kan verenigen en hiertegen in beroep kwam bij Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak op basis van de volgende grieven.;

Appellante betoogt dat de rechtbank haar uitspraak niet zorgvuldig heeft gemotiveerd. In haar uitspraak heeft de rechtbank verwezen naar een eerdere uitspraak van de rechtbank d.d. 20 december 2007. De Rechtbank overweegt als volgt.

Ten aanzien van de documenten genoemd onder de punten 7 en 8 merkt de voorzieningrechter op dat het gegeven dat de partner en de zoon van verzoekers een verblijfsvergunning hebben ontvangen reeds in de voorgaande procedure in beoordeling is betrokken.

De bovengenoemde overweging van de rechtbank berust op een verkeerde interpretatie van de eerde uitspraak d.d. 20 december 2007.

Openbaarvervoer:

U kunt Vuursteen nr. 13 met tram 15 richting Buitenveldertsplein, halte Pleinman (afstappen naar 1e etage van het Congrescentraal Station via Station Hollands Spoor) bereiken naar het winkelcentrum Spantang. Verder is er busstation bus 34, lijn 62, lijn 140

De aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald

Bij haar asielaanvraag van 30 september 2008 heeft appellante naar voren gebracht dat bij beschikking d.d. 27 september 2007 van de IND is haar partner , en haar zoon , met ingang van 12 juni 2003 als asielzoekers zijn toegelaten op grond van artikel 29 a, eerste lid onder a, en onder e van de Vw 2000.

Appellant betoogt dat dit een nieuwe feit en omstandigheid is dat niet bij eerdere besluit van de IND is betrokken. De rechtbank heeft hieromtrent in verband met ex tunc toetsing bij haar besluit van 20 december 2007 aangegeven dat deze bij een nieuwe aanvraag dient te worden betrokken. In verband met ex tunc karakter heeft de rechtbank toen bepaald dat deze feiten niet tot tot een heroverweging van het eerder in rechte onaantastbaar geworden besluit nopen. Want deze feiten konden pas bij beroepsfase naar voren worden gebracht. Het feit dat de partner en haar zoon als asielzoekers zijn toegelaten kon door verweerder niet bij haar eerdere asielaanvraag worden bestrooken.

Het standpunt van de rechtbank dat *het gegeven dat de partner en de zoon van verzoekers een verblijfsvergunning hebben ontvangen reeds in de voorgaande procedure in beoordeling is betrokken*, berust dus op verkeerde uitleg van de uitspraak d.d. 20 december 2007. Immers hierin heeft de rechtbank duidelijk aangegeven dat *aan de partner en zoon verleende verblijfsvergunning asiel* bij een nieuwe aanvraag dient te worden betrokken.

Voorts overweegt de rechtbank ten onrechte dat appellante in een eerdere procedure een beroep op artikelen 5, 20 en 25 uit de Definitierichtlijn kon doen. Appellant stelt dat bovengenoemde standpunt van de rechtbank in strijd is met ex tunc toetsingskader van de asielverzoeken.

De stelling van de rechtbank dat appellante reeds in haar vorige procedure de gelegenheid heeft gehad om een beroep doen op artikelen 20 en 23 van de DR wordt door haar niet gevolgd. Zij kon in eerdere procedure geen beroep doen op deze artikelen aangezien haar partner en haar minderjarige zoon pas in beroepsfase als vluchteling zijn toegelaten. De vorige aanvraag van appellante is bij beschikking van 30 oktober 2006 afgewezen, terwijl haar partner en minderjarige zoon op 27 september 2007 als vluchteling zijn toegelaten.

Een beroep op artikelen 5, 20 en 23 DR kon in verband met ex tunc toetsing dus niet in de vorige procedure worden gedaan. Appellante betoogt dat nog niet expliciet is getoetst aan art. 5, 20 en 23 DR, Appellante heeft dus in de vorige procedure niet nagelaten een beroep op deze artikelen te doen. Er is dus thans wel degelijk sprake van rechtens relevante nova. Haar beroep op artikel 5, 20 en 23 DR en artikel 28 van de Procedurerichtlijn is door de rechtbank ten onrechte afgewezen. De rechtbank heeft geheel over het hoofd gezien dat in de vorige procedure geen beroep op de Procedurerichtlijn kon worden gedaan omdat deze nog niet in werking was getreden.

Appellante kon in eerdere procedure dus geen beroep doen op artikel 28 van de Procedurerichtlijn omdat deze nog niet in werking was. In voorgaande procedure is dus artikel 28 niet aan de orde gesteld.

Appellante betoogt dat verweerder in haar vorige asielprocedure geen standpunt

Zij meent dat de verweerder, als beslissingsautoriteit op grond van artikel 28 van de Procedurerichtlijn dient te beoordelen of zij op basis van artikel 5 van de Definitierichtlijn dient te worden toegelaten. Artikel 5 DR biedt aanvullende bescherming dat niet door artikel 29 a tot en met f van de VW 2000 wordt geboden. Ten aanzien van bovengenoemde stelling heeft verweerder geen stelling genomen.

Appellant betoogt dat met beslissingsautoriteit in artikel 28 Procedurerichtlijn enkel de lidstaten en niet de rechters worden bedoeld en artikel 5 Dr een aanvullende bescherming biedt dat door VW artikel 29 VW niet wordt geboden. Artikel 29 VW 2000 biedt slechts bescherming indien sprake is van voortzetting van activiteiten, dwz continuïteitsvereiste, terwijl volgens artikel 5 van de DR, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade gegrond kan zijn op gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden nadat de verzoeker het land van herkomst heeft verlaten.

Ik verzoek u dan ook hieromtrent prejudiciële vragen aan de EU Hof te Luxemburg voor te leggen.

REDENEN DAN OOK WAAROM appellante zich wendt tot de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken met het eerbiedig verzoek de uitspraken waarvan hoger beroep te vernietigen en te bepalen dat appellante gedurende behandeling van het hoger beroep niet zal worden uitgezet.

Gemachtigde - Advocaat

Y. Tamer

